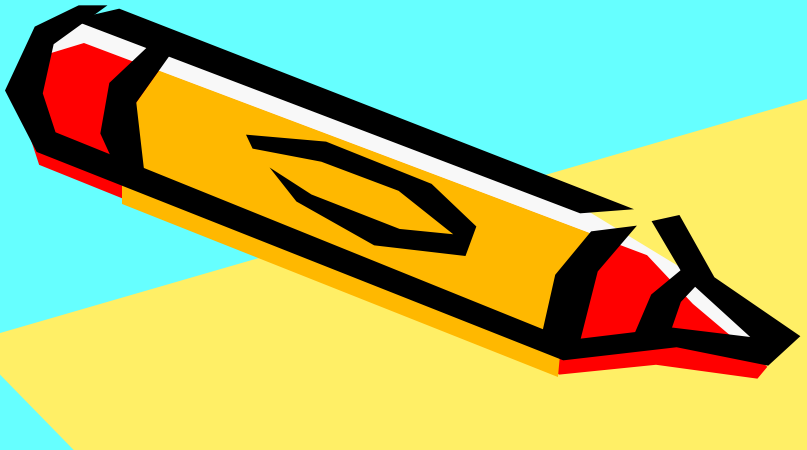

Золоті зернятка дитячої творчості

Розвиток творчої уяви

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Роботи
учнів 2-Б класу
смт Крижопіль,
Вінницька область,
ЗСШ І-ІІІ ст. №2,
Л.Г.Лиса, вчитель
початкових класів,
спеціаліст вищої
категорії, старший
вчитель.

Казка – це диво

Казка – це світ чарівний незвичайний,

Казка – це диво, сповнене краси.

Поринуть у казку – це ж бо так цікаво.

Це справді свято, справді радість для дитячої душі.

Чарівне зернятко

Жило сіреньке мишенятко. Було воно неохайне, неввічливе та ще й дуже ліниве. І ось одного разу воно образило стару мишу. Стара миша була терпляча і тільки промовила: " Хоча й боляче мені, але хочу тобі дещо подарувати ".

Це було на вигляд звичайне зернятко. Мишеня його одразу з'їло.

І сталося диво. Мишеня стало ввічливим, охайним, добрим. Та й лінь десь поділася.

Юрко Предоляк

Зайчик і лисичка

Жила в лісі самотня Лисичка. Одного разу вполювала вона Зайчика, принесла його додому. Хоче вже їсти, а Зайчик каже: " Не їж мене, я тобі ще в пригоді стану ".

Здивувалась Лисичка: " Чим ти мені можеш стати в пригоді?" "Я можу швидко бігати, " - відповів Зайчик.

Повірила Лисичка і відпустила його.

Одного разу вполював Лисичку мисливець. І тут Зайчик вискочив з - під куща тернини. Мисливець побіг за Зайчиком, а Лисички тим часом і слід простиг.

Забув мисливець, що коли за двома зайцями побіжиш, то жодного не зловиш, отож і залишився ні з чим.

При зустрічі із Зайчиком Лисичка щиро дякувала йому за допомогу.

З тих пір вони стали гарними друзями.

Настя Білик

Перехитрив

Котиться лісом їжак. Аж враз здивувався. Прямо назустріч йому біжить лисичка.

- Здоров був, їжаче!

- Здоровенькі були, кумонько!

- Як поживаєш?- запитує лисиця.

- Добре! А ви?

- Та ось бачиш, з базару йду. Там були конкурси на біг.

- То хто ж переміг?

- Та, звісно ж, я! А хто ж іще?

- А приз гарний отримала?

- Та дали корзину яблук. І тепер я думаю, що мені з ними робити?

- А давайте-но, кумасю, цю корзину мені, а я вам скажу, що там, за річкою, цілий виводок куріпок пасеться, але…

Лисичка, не дослухавши, кинула корзину і тільки її хвостик майнув між деревами.

А невдовзі з-за річки почулося голосне гавкання собак, і повз їжачка вихором промайнула руда лисиця.

- Так! А дійсно вона швидко бігає, - подумав їжак, - їй якби ще навчитись слухати!

Настя Яковенко

Друг пізнається в біді

Жили друзі - песик Гавчик і котик Нявчик. Цілі дні вони те й робили, що гралися, і їм разом було дуже весело і цікаво.

Та одного теплого літнього вечора вони пішли до річки. Ішли понад берегом, розмовляли. Та раптом Нявчик послизнувся і впав у воду. Течія несла його все далі від берега.

Та Гавчик не розгубився. Озирнувшись навкруги, побачив довгу палку, схопив її і побіг берегом річки. Наздогнавши Нявчика, який борсався у воді, намагаючись триматися ближче до берега, простяг йому палку. Котик міцно вчепився кігтиками за неї.

Коли Гавчик витяг кошеня з води, воно тремтіло і дивилося на свого рятівника вдячними очима.

Тепер воно зрозуміло, що означають слова " Друг пізнається в біді ".

Лія Бородуліна

Лисиччині неприємності

Одного дня зустріла Лисичка Їжачка в сосновому лісі.

- Здоров будь, Їжаче!- промовила Лисиця.

- Куди ідеш, друже?- запитала хитро.

- За їжею,- люб'язно відповів Їжак.

- Я теж хотіла б смачно поїсти. Ідемо разом шукати смакоту.

І ось вони разом. Їжачок котиться, згорнувшись в клубочок, а Лисичка, повільно ступаючи, зиркає навколо і мислить:

- Як би то їжачком поласувати?

Так вона заманила його далеко в ліс. З'їла. Та радісна і ситна попрямувала далі.

Йде веселенька і відчуває: щось їй так недобре, так недобре!

Сіла на пеньок і враз зіскочила з нього.

Там сидів, як ні в чім не бувало, Їжак.

У Лисички від подиву очі вилізли на лоба.

- А що ж це я з'їла? - здивувалася.

- Ой, Лисичко, ти так поспішала, що й не побачила, як наїлася соснових

шишок. Уважною треба бути, коли зі мною, Їжаком, діло маєш. Ось так!

Тарас Ковальчук

Їжачок та зайченя

Жив був їжачок. Гарно йому жилось.

Зустрів якось він зайченя. От воно й питає: « А навіщо тобі, їжаче, така купа колючок?»Здивувався їжак, посміхнувся: « Та це тому, що я їжачок – купа колючок, а ти зайчик – побігайчик»,- та й пішов собі далі.

Роки минули. Якось зустрілися знову на лісовій стежині старі приятелі. Не втерпів зайчисько , та й каже «: Таки я ніяк не второпаю , чому стільки колючок ти на собі носиш?»Глянув їжачок у вічі зайчику, та й, у відповідь, запитав: «А чим ти себе рятуєш, коли тебе сірий вовк чи руда лисиця наздоганяє?»

- Звичайно ж, – втікаю ,- спритні ноги маю!

- Ото ж бо…,- а я ж себе рятую, що в клубочок миттю скручуся , - то вже ніяка жива небезпека мені не страшна. Так і побіг собі зайчик - побігайчик своєю дорогою ,а їжачок – купа колючок жваво по чеберяв своєю.

Ельдар Кульбачний

Слоник - рятівник

Жив добрий та щирий Слоник. У нього було багато друзів. За щирість і доброту його всі любили.

Одного спекотного дня він пішов на річку скупатися. Заліз у воду, пірнув, освіжився. Полив себе водичкою ще й з хобота. Було чудово!

Та враз стало навкруги тихо. Здивувався Слоник, повернувся і побачив своїх зляканих товаришів, які дуже швидко бігли до нього. І всі разом гукали: " Пожежа!"

Від сильної спеки запалала стара сосна, на якій жила білка із малими білченятами. Їх треба негайно спасати, самі вони ще не виберуться із дупла. "А потім полум'я може перекинутися й на інші дерева ,"- подумав Слоник.

Він набрав багато води у хобот і, як тільки міг, швидко побіг до старої сосни. Йому довелося добряче попрацювати, хоча й друзі теж допомагали, не стояли осторонь. Слоник знав, що вогонь може бути і другом, іворогом.

Настя Пишняк

З чужого горя не смійся

Жили - були дід та баба. Мали вони чималеньке господарство: багато всякого птаства. І от хтось повадився красти у них кури та гуси. Дізнався дід, що недалеко від села, у лісі, поселилася хитра лисиця.

І вирішив зловити її. Поставив сільце і став чекати на улов.

Але ж у нього потрапив їжачок, який був необережним тут полювати.

Ох і сміялася лисичка з бідного їжачка. І по траві качалася, лапками зі сміху перебирала, забувши про обережність. Раз, аж і сама в сільце попалась.

Ось тут і знайшов хитру лисицю дід. Дуже зрадів своєму улову. Відпустив їжачка, а з лисиці пошив собі теплу шапку.

Максим Балан

Не знаєш броду - не ліз у воду

Зустрів одного разу в лісі Їжак Лисицю. Злякався їжак та й заховався за дерево.

А Лисиця каже: " Не ховайся від мене, бо я уже не їм м'ясного, а самі овочі. "

Та Їжачок добре знав, що Лисиця хитра і обманює його. Тому промовив: " Якщо ти хочеш мене з'їсти, то покажи як умієш плавати в отій маленькій річці, а разом і лапки помиєш перед їдою " .

Лисиця, довго не думаючи, шубовснула у воду, аж кола навкруги розійшлися.

Довго стояв Їжак над водою, та так і не дочекався, поки винирне Лисичка.

Забулася хитруля : " Якщо не знаєш броду, то не ліз у воду " .

Настя Лобас

Витівки Мурчика

Жили у бабусі кішка Мурка та її синок – непосида Мурчик. От і бешкетником він був! Скрізь любив нашкодити.

От якось кішка-мати зібралася на полювання, щоб упіймати своєму синку горобчика чи мишку, а йому наказала, щоб сидів тихенько і вів себе гарненько.

А Мурчик тут від радощів зовсім і голову втратив, і розум, і совість. Стрибав, перекидався, аж поки не впав у корито з водою. Вибираючись з води, перевернув корито. Вода ж залила все пір'я, яке сушила бабуся.

Бабуся розсердилася на Мурчика , примусила все прибрати і закрила його в комірчину.

А мати кішка довго ще, по приходу з полювання, пояснювала своєму синку, як правильно треба себе вести і, що за свої вчинки кожен має відповідати сам.

Юля Яковлєва

Цілющий мед

У лісі, на великій галявині, жила ведмедиця з маленьким ведмежам.

Тут було чарівно: цвіли лісові квіти, літали метелики, великі джмелі і бджілки.

Мале ведмежа деякий час спостерігало за цими комахами, а потім стало їх їсти. Вони інколи сідали на квіточки, складали крильця і дразнили цим ведмежа.

Та ось малий накрив лапкою квіточку, на якій сидів різнобарвний метелик, і від болю аж присів. З квіточки знялася бджілка і сердито задзижчала. Ведмежатко заплакало.

На його плач прибіг зайчик, пригостив ягодами малини. Але ведмежа продовжувало плакати, хоча ягідки були дуже йому до смаку.

З дерева зіскочила білочка, подала горішок, але малюк продовжував плакати. Звірі нічим не могли зарадити йому.

А мама-ведмедиця змастила ведмежаткові лапку медом, і біль враз зник. І воно зрозуміло, що мед не тільки можна їсти, а ним можна також лікуватися.

Юля Крижанівська

Хитре кошенятко

А казка буде про хитре кошенятко.

Оселилося воно на базарі, там, де торгують свіжою рибкою. Та коли вже гралося і спало, то голосно мурликало. Через що й прозвали його Мурчиком.

Та бувало частенько і шкоду робило на базарі.

Раз по раз Мурчик тягав рибку із великого відра. А продавець все дивувався, що ж це у нього завжди менше риби, як має бути? І вирішив зловити бешкетника.

Сховався. А кошеня тут як тут. Із сачком, відерцем. І тільки котик намірився зловити красиву красноперку, як його і впіймали.

Довго просився Мурчик і клявся, що ніколи так робити не буде.

І слова свого дотримався. З тих пір він ловив тільки мишки. Бо ж для цього не треба ні сачка, ні відерця. А головне завжди спокійно жити.

Ліля Чопа